

หลักฐานเอกสาร # ๑

พระมหาจักรพรรดิมีพระราชสารสงบศึกและขอพระราชโอรสคืน โดยเขียนว่า "...ขอจำเริญทางพระราชไมตรีมายังสมเด็จพระเจ้าหงสาวดี ผู้มีอิศรภาพใหญ่ยิ่งกว่าขัตติยราชสามนต์ในชมพูทวีป...."

แผ่นดินสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ (ครั้งที่ ๑) ๓๕

พระไทยโหมนศักดิ์สมเด็จพระราชโอรสทั้งสองพระองค์นั้น แล้วแต่พระราชดำริให้ พระมหาจักรพรรดิประโรหิตขุนหลวงพระเกษม ขุนหลวงพระไกรศรี ถิ่นมาทางเรือขึ้น ไปถึงเมืองไชยนาทบุรี ท้าวพระยารามัญนำเข้าเฝ้าทูลถวายพระราชดำริแต่พระเจ้าหงสาวดี และในลักษณะดังนี้ว่า พระราชดำริสมเด็จพระมหาจักรพรรดิราชาธิราชเจ้าพระนครศรีอยุธยา ขอจำเริญทางพระราชไมตรีมายังสมเด็จพระเจ้าหงสาวดี ผู้มีอิศรภาพใหญ่ยิ่งกว่าขัตติยราชสามนต์ในชมพูทวีป ด้วยพระองค์ยกพยุหโยธาทัพมากระทัยทชนากับพระนครศรีอยุธยา เป็นท้าวเจ้าพระวราชหฤทัย ในบรมกษัตริราชโดยบรรพประเพณีและเด็กทัพโดยปรกติมิได้แพ้พ่าย ฝ่ายโอรสแห่งขามิโคโรในเชิงชัยยุทธ์ยกติดตามมาคักกองทัพพระองค์จับได้นั้น โอรสทั้งสองถึงซึ่งปราศย่อยแล้ว อุประมาตุศฤกณ ไปถูก อันคองแร้วพเนจรได้ทรงซึ่งได้ ขอพระองค์อย่าได้มีอาชญาของเวรเลยจงปล่อยโอรสแห่งข้าให้คืนพระนครก็จะเป็นเกียรติยศแห่งพระองค์สืบไป คราบเท่ากัลปาว-ด้าน สมเด็จพระเจ้าหงสาวดีได้แจ้งในลักษณะพระราชดำรินี้ดังนั้นก็แย้มพระโอษฐ์ แล้วครัดแกผู้จ้ทูลพระราชดำรินี้ว่า สมเด็จพระเจ้าพระเจ้าให้มาอ่อนน้อขอราชโอรสแล้วเราอนุญาตให้ จึงดำรัสสั่งพระรามเสถียร พระมหินทราชาธิราชว่า เจ้าทั้งสองจงไปทูลแก่พระราชบิดาว่า เราขอข้างพลายศรีมงคล ข้างพลายมงคลทอปป ทั้งสองข้างไปชมเล่นกรุงหงสาวดี

พระรามเสถียร พระมหินทราชาธิราช และผู้จ้ทูลพระราชดำรินี้ก็กราบบังคมลาสมเด็จพระเจ้าหงสาวดี มายังพระนครศรีอยุธยา ต้องพระองค์ก็กราบทูลพระราชบิดาว่า ข้างตามคักกองทัพกลับให้ข้าศึกจับไปได้ ให้เสียดพระยศพระเกียรติ โทษผิดถึงสิ้นชีวิตอยู่แล้วขอพระราชทานโทษครั้งหนึ่งก่อน สมเด็จพระราชบิดาก่ประทานโทษให้ พระรามเสถียร พระมหินทราชาธิราชกราบทูลว่า สมเด็จพระเจ้าหงสาวดีตั้งข้าพระองค์มาขอข้างพลายศรีมงคล พลายมงคลทอปป ซึ่งขณะสมเด็จพระมหาจักรพรรดิราชาธิราช ก่ตรัสปลุกษาคด้วยมุขมนตรีทั้งปวงว่า พระเจ้าหงสาวดีขอข้างพลายศรีมงคล พลายมงคลทอปปต้องข้างคองจะให้หรือประการใด ท้าวพระยามุขมนตรีกราบทูลว่า พระเจ้าหงสาวดีให้พระเจ้า